

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112010575
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4112010575.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom Mgr. Pamelou Záleskou, v trestnej veci obžalovaného A. E. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 27.08.2012 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
A. E. , narodený XX.XX.XXXX v U.,
trvale bytom U.,
bez prihlásenia bytom U., N. č. XX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 06.04.2012 v čase o 20.25 hodine v Nitre na ulici Novozámockej jazdil ako vodič na osobnom motorovom vozidle značky Opel Zafira s EČV: NR XXX FV, pričom bol kontrolovaný hliadkou a ďalším preverovaním bolo zistené, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre, sp. zn. ORPZ-NR-ODI2-Pr-319/2011 zo dňa 09.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa, má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 14 mesiacov a ďalej bolo zistené, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/85/2011 zo dňa 29.07.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2011 má uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v premávke na pozemných komunikáciách vo výmere tri roky,

t e d a :

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci aj súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie orgánu verejnej moci a rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l :

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v premávke na pozemných komunikáciách vo výmere 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. E. a dňa 27.08.2012 na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, prečítaním výpovedí svedkov G. Q., G. M. a G. R. z prípravného konania a prečítaním listinných dôkazov ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. E. sa na hlavné pojednávanie nedostavil napriek tomu, že predvolanie naň mu bolo riadne a včas doručené prostredníctvom polície a svoju neúčast' súdu žiadnym spôsobom neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávania a ani sa nevyjadril, že by chcel byť na hlavnom pojednávaní prítomný.

Keďže obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý bol predmetom obžaloby, v prípravnom konaní, obžaloba Okresného prokurátora mu bola riadne doručená a zároveň bol súdom na hlavné pojednávanie riadne a včas predvolaný, pričom na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti bol upozornený (v predvolaní na hlavné pojednávanie) a súd mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného (§ 252 odsek 2 Trestného poriadku), súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a výpoveď obžalovaného postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal.

Takto zistil, že obžalovaný sa pred vyšetrovateľom dňa 06.04.2012 ku spáchaniu skutku v celom rozsahu priznal, svoje konanie oľutoval a vyjadril sa, že dúfa, že sa mu v budúcnosti už nič také nestane.

Z výpovedí svedkov, prečítaných na hlavnom pojednávaní podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, súd zistil, že svedkovia G. Q. a G. M., obaja príslušníci Policajného zboru, svojimi výpoveďami zhodne potvrdili skutočnosti tvoriace podklad obvinenia, teda že obžalovaný v rozhodnom čase viedol osobné motorové vozidlo značky Opel Zafira, nerešpektoval dopravnú značku, a preto ho ako hliadka zastavili, kontrolovali a zistili, že nemal pri sebe vodičské oprávnenie a následnou lustráciou aj to, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Svedok G. R. potvrdil, že je majiteľom predmetného vozidla, ktoré obžalovanému požičal, avšak nevedel, že tento má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy, teda zápis o dychovej skúške, trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/85/2011, rozhodnutia o priestupku, evidenčnú kartu vodiča (obžalovaného) a odpis jeho registra trestov.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ raz súdne trestaný (nepočítajúc už zahladené odsúdenia), a to v roku 2011 trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/85/2011, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a skúšobná doba mu bola určená na 2 roky do 05.10.2013. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2011.

Na základe rozhodnutí o priestupkoch (ORPZ-NR-ODI2-Pr-319/2011 zo dňa 09.05.2011 a ORPZ-NR-ODI2-Pr-886/2011 zo dňa 29.09.2011) bol obžalovaný uznaný za vinného z priestupkov na úseku cestnej premávky a jednotlivo a postupne mu boli uložené zákazy činnosti viesť motorové vozidlá najskôr na 14 mesiacov a pokuta 1.000 eur, následne na 6 mesiacov a pokuta 300 eur. Prvé priestupkové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v deň jeho vydania, t.j. 09.05.2011, druhé sa stalo právoplatným dňa 22.12.2011.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v skutkovej vete obžaloby.

Keďže obžalovaný sa dokazovania na hlavnom pojednávaní nezúčastnil, súd pri ustálení jeho viny vychádzal z jeho doznávajúcej sa výpovede z prípravného konania a tiež z usvedčujúcich výpovedí svedkov a nespochybniteľných obsahov listinných dôkazov. Takto mohol nado všetky pochybnosti dospieť k záveru, že obžalovaný sa v kritický deň dopustil prečinu marenia výkonu nielen rozhodnutia orgánu verejnej moci, ale aj marenia výkonu rozhodnutia súdu, keď opätovne napriek uloženým zákazom činnosti ako aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, šoféroval Opel Zafiru, hoci bezpečne vedel, že to má zakázané. Čas, miesto ako aj spôsob spáchania skutku potvrdil jednak samotný obžalovaný, keď vo svojej výpovedi jednoznačne a dostatočne podrobne toto popísal a zároveň akékoľvek pochybnosti o pravdivosti jeho priznania rozptýlili vo veci vypočutí svedkovia, ktorých výpovede súd na hlavnom pojednávaní len prečítal, pretože pre absolútnu absenciu rozporov alebo nejasností by bolo nadbytočné objasňovať trestnú vec obžalovaného opakovaním výpovedí svedkov pred súdom.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, vrátane právnej kvalifikácie, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a že tento svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej.

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona ako úmysel nepriamy, keď obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom (záujem na riadnom výkone súdnych rozhodnutí alebo rozhodnutí štátneho orgánu) a pre prípad, že ho poruší, bol s tým celkom uzrozumený. Súd bral do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok vykonal a skutočnosť, že nebolo pochybností o jeho v plnom rozsahu zachovaných rozpoznávacích schopnostiach v čase skutku. Obžalovaný teda podľa názoru súdu v čase, keď si sadal do motorového vozidla, vedel, že tak robiť nesmie, pretože v dôsledku skorších a najmä právoplatných rozhodnutí dopravného inšpektorátu ako aj Okresného súdu Nitra, mal uložený zákaz. Súd vychádzal pri hodnotení úmyslu obžalovaného aj z toho, že po každom prichytení pri dopravnom priestupku sa spontánne zaviazal k tomu, že to už viac neurobí a napriek tomu sa opakovane dopustil rovnakého konania, a to v krátkom časovom odstupe od predchádzajúcich protiprávných konaniach.

V danom prípade išlo o prečin, ktorého závažnosť bola daná nielen mierou zavinenia obžalovaného, ale najmä zopakovaním konania a krátkym časovým odstupom od predchádzajúcich porušení zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery páchatel'a a zistenie, že tento už bol súdne trestaný a do spáchania skutku bol aj priestupkovo prejednávaný a že v podstate ide o učebnicový príklad flagrantného porušovania a nerešpektovania rozhodnutí orgánov verejnej moci, či súdu, prejavujúce sa u obžalovaného absolútnym ignorovaním authority, ktoré by mali tieto orgány pre neho predstavovať. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného prihliadol na jeho priznania a následne prejavenej ľútosti nad spáchaním skutku (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd prihliadol práve na okolnosť uvedenú pod písmenom m), a to s poukazom na to, že obžalovaný spáchal už bol za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na rovnovážny pomer týchto okolností súd s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona žiadnym spôsobom neupravoval zákonom stanovenú trestnú sadzbu a obžalovanému preto ukladal trest odňatia slobody podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, teda v rozpätí neupravenej trestnej sadzby až na dva roky.

Súd po vyhodnotení vyššie uvedených okolností dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona ako v oblasti generálnej tak aj individuálnej prevencie bude v prejednávanvej veci u obžalovaného dosiahnutý jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere osem mesiacov, pričom tak urobil tiež preto, že obžalovaný sa posudzovaného skutku preukázateľne dopustil počas skúšobnej doby predchádzajúceho podmienečného odsúdenia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/85/2011.

Zároveň súd rozhodol, že na výkon uloženého trestu zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona).

Vzhľadom na charakter prejednávanej trestnej činnosti považoval súd za nevyhnutné uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v premávke na pozemných komunikáciách na jeden rok, pretože samotné obmedzenie osobnej slobody výkonom uloženého trestu odňatia slobody nebude na dosiahnutie účelu trestu dostatočné a obžalovaného bolo potrebné aspoň dočasne vyradiť z možnosti viesť akékoľvek vozidlo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.